

Patent tymczasowy dodatkowy
do patentu nr _____

Kl. 21f, 58

Zgłoszono: 28.09.1971 (P. 150759)

Pierwszeństwo _____

Zgłoszenie ogłoszono: 30.05.1973

MKP F21v 21/28

CZYTELNIA

Urzędu Patentowego
Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

Opis patentowy opublikowano: 31.12.1975

Twórcy wynalazku: Stanisław Pijanowski, Marian Garnysz

Uprawniony z patentu tymczasowego: Instytut Włókiennictwa, Łódź
(Polska)

Wysięgnik lampy

1

Przedmiotem wynalazku jest wysięgnik lampy, służącej do oświetlania stołów kreslarskich, warsztatowych itp.

Znane dotychczas wysięgniki wykorzystujące w swojej konstrukcji układy dźwigni, sprężyn, przeciwwag lub zacisków, nie pozwalają na oddalenie lampy od punktu zamocowania jej podstawy dalej niż 1 m.

Znana konstrukcja wysięgnika lampy składa się z dwóch połączonych przegubowo ramion, z których dolne, łączące się z podstawą, posiada dwa, usytuowane w poziomie pręty, połączone przekładkami. Ramię górne składa się z dwóch prętów, z których jeden przymocowany jest obrotowo do poprzeczki łączącej pręty ramienia dolnego, oraz drugiego — usytuowanego nad nim.

Drugi pręt jest połączony przegubowo z dodatkowym trzecim prętem ramienia dolnego, znajdującym się nad wspomnianymi dwoma prętami. Górne pręty obu ramion są połączone z dolnym czterema, skośnie umocowanymi sprężynami, służącymi do utrzymywania lampy w wybranym położeniu. Do tego samego celu służą śruby dociskowe, usytuowane w każdym z przegubów wysięgnika. Naciąg sprężyn dolnego ramienia można dowolnie regulować, w zależności odżądanego położenia lampy, przez zmianę zaczepu dolnych końców tych sprężyn. Wadą tego wysięgnika jest to, że dla uzyskania żądanego położenia lampy należy zmieniać naciąg sprężyn oraz dokręcać śruby za-

2

cisków. Maksymalny wysięg lampy wynosi tylko ok. 75 cm, a powiększanie tej odległości powoduje pogorszenie się stabilności lub jej całkowitą utratę. Po dłuższej eksploatacji następuje brak stabilności położenia lampy. Lekkie potrącenie powoduje jej całkowite opadnięcie lub podniesienie do krańcowego położenia górnego. Ustawienie lampy wymaga manipulacji oburącz. Przewód doprowadzający prąd do żarówki jest pozbawiony częściowo mechanicznej osłony.

Celem wynalazku jest skonstruowanie wysięgnika lampy, umożliwiającego ustawienie jej w odległości do 2 m od punktu zamocowania jej podstawy z jednoczesnym zapewnieniem stabilności wybranego położenia.

Cel ten osiągnięto przez skonstruowanie wysięgnika lampy składającego się z dwóch przegubowo umocowanych członów, składających się z dwóch ramion wykonanych z płaskownika, rurek lub elementów o profilowanym przekroju. Dolny człon umocowany obrotowo do podstawy zaopatrzonej w dwa zębate wycinki kół, umieszczone na jej obwodzie, zakończony jest półtarczami, posiadającymi wycięcia na swych obwodach. Drugi człon o zwiększającym się ku górze rozstawie ramion jest połączony obrotowo z członem dolnym za pomocą sworzni. W obu ramionach członu dolnego i górnego znajdują się podłużne szczeliny w których osadzone są prowadnice, których zewnętrzne końce są połączone z członami sprężynami. Wszystkie pro-

wadnice są połączone cięgnami, zakończonymi uchwytem, umożliwiającym wyciągnięcie przewodnic z wycięć obu półtarcz i zmianę położenia lampy.

Opisana konstrukcja wysięgnika lampy umożliwia umieszczenie jej w odległości do 2 m od podstawy lampy, zapewniając jej równocześnie stabilne ustawienie w dowolnym położeniu. Konstrukcja ta umożliwia obrót podstawy o 360° , wokół osi jej wkrętów o 90° , o 160° wokół wspomnianego sworznia, obrót lampą przy górnym członie o 180° , oraz o 120° w przegubie lampy.

Przedmiot wynalazku jest przedstawiony w przykładowym wykonaniu na rysunku w widoku perspektywicznym.

Wysięgnik według wynalazku składa się z obrotowej podstawy 1, po obu stronach której przymocowane są na stałe dwie półtarcze 2 z odpowiednimi wycięciami na ich obwodach. Do podstawy 1 po obu jej stronach przytwierdzone są obrotowo za pomocą wkrętów 13 dwa ramiona członu 3, wykonane z odpowiedniej długości płaskowników, rurek lub elementów o profilowanym przekroju, zapewniającym wymaganą ich sztywność. Ramiona członu 3 połączone są ze sobą na stałe poprzecznymi listwami. Górne końce ramion członu 3 zakończone są półtarczami 4, posiadającymi wycięcia na swych obwodach. Drugi człon 6 wysięgnika, o budowie podobnej do budowy członu 3 jednak o zwężającym się stopniowo ku górze rozstawie ramion, połączony jest obrotowo z członem 3 za pomocą sworznia 5 przechodzącego przez geometryczny środek obu półtarcz 4. Do górnego końca członu 6 przytwierdzona jest, przy zastosowaniu podkładki sprężynującej, lampa 7 w głębokim kloszu. Przegub 14 pozwala na dowolne ustawienie lampy.

W obu ramionach członu 3, na wysokości krawędzi półtarcz 2 oraz poniżej półtarcz 4 i w ramionach członu 6 na wysokości krawędzi półtarcz

4 znajdują się podłużne szczeliny 9, w których osadzone są ruchome przewodnice 10. Końce tych przewodnic, wystające na zewnątrz ramion członów, są połączone z nimi sprężynami 11, powodującymi samoczynne zaskakiwanie przewodnic 10 w wycięcia półtarcz 2 i 4. Wszystkie trzy przewodnice 10 są połączone dwoma cięgnami 8, zakończonymi uchwytem 12. Odciągnięcie uchwyty 12 w kierunku lampy 7 powoduje wyciągnięcie przewodnic 10 z wycięć obu półtarcz 2 i 4, umożliwiając ustawienie członów wysięgnika w żądanym położeniu. Zwolnienie uchwyty 12 unieruchamia wysięgnik w wybranym położeniu.

Zastrzeżenie patentowe

Wysięgnik lampy, składający się z dwóch członów połączonych przegubowo, **znamienny tym**, że zbudowany jest z obrotowej podstawy (1), na obwodzie której przytwierdzone są na stałe dwie półtarcze (2) z zębatymi wycinkami, z dwóch ramion członu (3) wykonanych z płaskownika, rurek lub elementów o profilowanym przekroju przymocowanych obrotowo do podstawy (1) i zakończonych półtarczami (4) z wycięciami na ich obwodzie, do których są przymocowane obrotowo dwa ramiona członu (6) o zwężającym się ku górze rozstawie, wykonane z płaskownika, rurek lub elementów o profilowanym przekroju, przy czym w obu ramionach członu (3) na wysokości krawędzi półtarcz (2) i poniżej półtarcz (4), oraz w ramionach członu (6) na wysokości krawędzi półtarcz (4) znajdują się podłużne szczeliny (9) w których osadzone są suwliwie przewodnice (10) połączone dwoma cięgnami (8) zakończonymi uchwytem (12), a wystające na zewnątrz ramion członów (3) i (6) końce przewodników (10) są przymocowane do ramion sprężynami (11).

